

La pomera

(ALDC, V, 1236. La pomera)

La pomera (*Pyrus malus* subsp. *mitis* o *Malus domestica*) es deia MALUS en llatí (on també significava ‘poma’), nom que va ser substituït per POMUS (també l’arbre i el fruit), convertit després en *poma*, a partir del plural neutre POMA; a partir de *poma*, amb el suf. aplicat a noms d’arbres, *-er* o *-era* (< -ARIU, -ARIA), es formà respectivament *pomer* i *pomera*. A la loc. 44, *pomer*, que conviu amb *pomera*, s’usa només en un joc infantil (“Sac, soma, me’n vaig a Roma, encontro un pomer [...]”).

La maçanera o maçanera són der. de maçana o maçana, respectivament (veg. mapa 775, per a aquest mot i per a

pomera). A la loc. 187, el maçaner (que també trobem a 138) és “de albre” i la maçanera, “de mata”; maçano 190 és manlleu al cast. *manzano*. *Arbre de la poma* 85 és designació algueresa d’acord amb l’estructura sintàctica per als noms d’arbres pròpia d’aquell dialecte (veg. mapa 657). La distribució areal és semblant a la de *poma* (veg. mapa 775), amb la particularitat que a la part septentrional de l’àrea de *poma* correspon *pomer*, i no *pomera*.

Són mots normatius *pomer*, *pomera*, des del DOrt, 1917; *maçanera*, des del DG1, 1932.

